

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: N.B.G.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, *zastoupeného Mgr. Ivem Žižkovským, advokátem se sídlem Martinská 10, Plzeň*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2014, čj. MV-127352-3/SO/sen-2012,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Dne 16. 8. 2012 podal žalobce žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vydaného podle § 42 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“ nebo „zákon o pobytu cizinců“) za účelem podnikání.

Rozhodnutím ze dne 4. 10. 2012, čj. OAM-51225-11/DP-2012, Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, tuto žádost žalobce zamítlo podle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 ve spojení s ust. § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na ust. § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání. Rozhodnutím ze dne 12. 2. 2014, čj. MV-127352-3/SO/sen-2012, Komise

pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců odvolání žalobce zamítla a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdila.

Uvedená žádost byla žalobci zamítnuta proto, že nesplňuje podmínku trestní zachovalosti. Závěr o nesplnění této podmínky se opírá o to, že žalobce byl Okresním soudem v Domažlicích uznán vinným, že neoprávněně zasáhl do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, zvukovému záznamu a zvukově obrazovému záznamu, čímž spáchal trestný čin porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odst. 1 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, a za to byl odsouzen podle § 152 odst. 1 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 k peněžitému trestu ve výměře 15.000,- Kč (trestní příkaz Okresního soudu v Domažlicích ze dne 10. 5. 2011, čj. 1T 82/2011-63, který nabyl právní moci téhož dne).

II. Žaloba

V žalobě žalobce namítá, že Komise v rámci odvolacího řízení místo toho, aby v dané věci provedla šetření a vyzvala žalobce k tomu, aby doložil potřebné listinné důkazy ohledně své žádosti o výmaz z rejstříků trestů, pouze si ověřila záznam z elektronické databáze. I když správní orgán není oprávněn se zabývat obsahem trestních rozhodnutí, tak by měl zvážit důvody a nebezpečnost příslušného pachatele pro společnost a dále by měl na základě správního uvážení též posoudit, kdy byl trestný čin vykonán a čeho se dopustil. Z důvodů, že trestní řízení bylo ukončeno pouze na základě trestního příkazu dne 10. 5. 2011, trest byl vykonán a žalobce žádal o výmaz ze záznamu rejstříku trestů ČR, tak se žalobce oprávněně domnívá, že předmětné zamítnutí jeho žádosti o udělení dlouhodobého pobytu na území ČR je nedůvodné bez jakéhokoliv prokázání a zkoumání listinných důkazů ze strany správního orgánu. Z napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že žalovaný zcela účelově nezohlednil rozhodné skutečnosti u žalobce v přiměřenosti opatření, které určil pro zamítnutí jeho žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

III. Vyjádření žalovaného správního orgánu

K žalobě se Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vyjádřila tak, že se skutečnostmi uvedenými v žalobě již částečně zabývala v rámci vedeného odvolacího řízení. Námitku žalobce, že nepostupovala tak, jak jí určuje zákon, shledala Komise nedůvodnou. Komise si vyžádala dne 24. 1. 2014 výpis z evidence Rejstříku trestů České republiky, který potvrdil záznam o odsouzení žalobce za spáchání trestného činu podle § 152 odst. 1 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009. Dospěla k závěru, že žalobce ve smyslu § 174 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. nesplňoval podmínku trestní zachovalosti, což bylo důvodem pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 56 odst. 2 písm. a) v návaznosti na § 37 odst. 2 písm. b), § 35 odst. 3 a § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. Žalobce v průběhu nalézacího ani odvolacího řízení nepředložil žádné důkazy, které by svědčily o opaku. Námitku žalobce, že správní orgán měl zvážit důvody a nebezpečnost jeho činu pro společnost, shledala Komise nedůvodnou. Trestnou činností žalobce se zabývaly soudy v trestním řízení a správní orgán není oprávněn pravomocná rozhodnutí soudů přezkoumávat, zjištěním soudu je vázán a nemá možnost jakéhokoliv správního uvážení. Pro úplnost Komise uvádí, že dne 25. 3. 2014 si opakovaně vyžádala výpis z evidence Rejstříku trestů České republiky, který potvrdil trvajícím záznam o odsouzení žalobce za spáchání

trestného činu podle § 152 odst. 1 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009. Žalobce tak ve smyslu § 174 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. nadále nesplňuje podmínku trestní zachovalosti.

IV. Vlastní argumentace soudu

IV.1 Úvod

Ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum Ministerstvo vnitra cizinci neudělí, jestliže nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174), za podmínky, že důsledky neudělení dlouhodobého víza budou přiměřené důvodu pro neudělení dlouhodobého víza. Při posuzování přiměřenosti Ministerstvo vnitra přihlíží zejména k dopadům tohoto neudělení do soukromého a rodinného života cizince.

Podle § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců se za trestně zachovalého pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu. Podle § 174 odst. 2 věty první uvedeného zákona si za účelem doložení trestní zachovalosti příslušný orgán vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů.

IV.2 Trestní zachovalost

Podmínka trestní zachovalosti je pro účely zákona o pobytu cizinců vymezena jednoznačně: tato podmínka je splněna, jestliže cizinec nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu, v opačném případě podmínka trestní zachovalosti splněna není.

Rozhodující je stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Ve vztahu k podmínce trestní zachovalosti jako takové nemá správní orgán na výběr. Ve vyžádaném výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam o pravomocném odsouzení za spáchání trestného činu buď je, nebo není. Správní orgán tu nemá prostor pro úvahy, zda spáchaný trestný čin je závažný více nebo méně či zda uložený trest lze pokládat za mírný nebo tvrdý.

IV.3 Přiměřenost dopadů rozhodnutí

Korektivem eventuální přílišné tvrdosti důsledků je zde přiměřenost dopadů neprodloužení dlouhodobého pobytu zejména do právní sféry dotčeného cizince.

K tomu se v rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 4. 10. 2012, čj. OAM-51225-11/DP-2012, uvádí: „Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené ve smyslu § 174a zákona č. 326/1999 Sb. důvodu pro zamítnutí žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu a hodnotil délku pobytu na území. Ze žádosti o prodloužení platnosti povolení vyplývá, že účastník řízení je ženatý, celá rodina žije ve Vietnamu. Z informačního systému nevyplývá, že by na území měl účastník řízení rodinné vazby na území České republiky, žádné takové vazby ani v průběhu správního řízení neuvedl. Na území pobývá od února 2006, nejedná se tedy o dobu,

která by s sebou nesla zpřetrhání vazeb se zemí původu, k níž má rovněž rodinné vazby. S ohledem na výše uvedené správní orgán učinil závěr, že rozhodnutí není nepřiměřené ve vztahu k důvodu zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, resp. že nebude nepřiměřeně zasaženo so soukromého ani rodinného života účastníka řízení.“.

Ve svém žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 12. 2. 2014, čj. MV-127352-3/SO/sen-2012, se Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ztotožnila s veškerými důvody zamítnutí žalobcovy žádosti obsaženými v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

K tomuto hledisku soud uvádí, že odůvodnění rozhodnutí správních orgánů co do přiměřenosti jejich dopadů by měla být – typově vzato – propracovanější. V daném případě však žalobce v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí jenom zmínil, že žádost o výmaz trestného činu už podal, a v odvolání proti zamítnutí žádosti první instancí namítl zase pouze to, že dne 24. 8. 2012 byla žádost o zaházení odsouzení zaslána Okresnímu soudu v Domažlicích. Za tohoto stavu věci nelze absenci detailnějšího odůvodnění přiměřenosti dopadů rozhodnutí do právní sféry žalobce považovat za nepřeklenutelnou procesní vadu.

V této souvislosti soud současně konstatuje, že není seznatelné, co vlastně má žalobce na mysli, když namítá, že se oprávněně domnívá, že předmětné zamítnutí jeho žádosti o udělení dlouhodobého pobytu na území ČR je nedůvodné bez jakéhokoli prokázání a zkoumání listinných důkazů ze strany správního orgánu, a že z napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že žalovaný zcela účelově nezohlednil rozhodné skutečnosti u žalobce v přiměřenosti opatření, které určil pro zamítnutí jeho žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

IV.4 Závěr

Vzhledem k uvedenému soud v žalobě neshledal žádný důvodný žalobní bod.

V. Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož na základě výše uvedené argumentace nepokládá žalobu za důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání: žalobce podle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., žalovaný správní orgán podle § 51 odst. 1 věty první s. ř. s.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu však žádné zvláštní náklady řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 27. listopadu 2014

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková